

¹ Mandorff, aki az egykori lisszaboni magyar követség felszámolásával volt megbízva, azt jelenti, hogy Wodianer Andor, aki az utolsó lisszaboni magyar követ volt - 1939-től 1944. május 31-ig -, feleségül vett egy gazdag argentinai nőt, és vele szeptember 12-én Argentínába utazott, de vissza fog térni Portugáliába, ahol Lisszabon mellett vidéki háza van. Mint ismeretes, nagyrészt Wodianer biztosította 1949-ben Horthy utolsó menedékét a portugáliai Estorilban. Magyarország és Portugália között hosszú ideig nem létesült újra diplomáciai kapcsolat.

403. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1947. december 19.)

Haraszi Emil c. egy. rk. tanár, aki a párizsi magyar követség részére f. év szeptemberéig kulturális munkákat végzett, azzal a kéréssel fordult hozzám, hozzam Miniszter Úr tudomására az alábbiakat:

A párizsi magyar követség újra felállítása alkalmával Nemestóthy volt ügyvivő őt - a külügyminisztérium kulturális osztályának rendelete alapján - már 1946 januárjában megbízta a békekonferencia tartama alatt rendezendő magyar kulturális manifesztációk előkészítésével. Ezen megbízatás alapján dolgozta ki Haraszi a Berlioz-centenárium ünnepségeket, valamint a „Trois Siècles de luttés pour la Liberté Hongroise”¹-kiállítás első tervezetét. Fizetést viszont csupán 1946 júniusától kezdve kapott annak ellenére, hogy már hivatalos megbízatása előtt, 1945 szeptemberétől kezdve, magánszorgalomból magyar kulturális munkát végzett Párizsban. Kéri tehát, hogy ezen elmaradt időre a neki kijáró díjazást megkaphassa.

Tisztelettel kérem Miniszter Urat, hogy engem Haraszi tanár kérelmére vonatkozólag elfoglalt álláspontjáról mielőbb tájékoztatni szíveskedjék.

¹ „Három évszázad harcai a magyar szabadságért” (francia).

404. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1947. december 19.)

Tárgy: Szovjet-francia viszony

Fent hivatkozott jelentésemben¹ beszámoltam azon egyre súlyosbodó incidensekről, amelyek Szovjet-Oroszország és Franciaország viszonyát az utóbbi hetek folyamán oly rendkívüli mértékben megrontották. A francia kormány szovjetellenes intézkedései által provokált diplomáciai és politikai krízis a két ország közt eddigi csúcspontját akkor érte el, amidőn egyrészt a szovjet kormány mondta fel retorzióképp a megkötés előtt álló francia-orosz kereskedelmi megállapodást, másrészt pedig amidőn a francia kormány az ezen közlést tartalmazó orosz jegyzék átvételét visszautasította.

Fentiekkel kapcsolatban megbízható forrásból származó bizalmas értesülesem szerint a francia kormányt ezen utóbbi, a diplomáciai életben elég szokatlan lépés megtételére a szóbanforgó szovjet jegyzék két kitétele készítette. Az egyik a szovjet-orosz kormány célzása volt arra, hogy a francia magatartás egyik oka „a francia közvélemény félrevezetése a franciaországi belpolitikai helyzetet illetően”, a másik pedig, amely szerint a szovjet kormány figyelmezteti a francia kormányt arra, hogy eljárásának következményeiért a felelősséget a francia kormányra hárítja.